

Ročník 1991

Sbírka zákonů

ČESKÉ A SLOVENSKÉ FEDERATIVNÍ REPUBLIKY

ČESKÉ REPUBLIKY / SLOVENSKÉ REPUBLIKY

Částka 86

Rozeslána dne 5. listopadu 1991

Cena Kčs 4,50

OBSAH:

451. Zákon, kterým se stanoví některé další předpoklady pro výkon některých funkcí ve státních orgánech a organizacích České a Slovenské Federativní Republiky, České republiky a Slovenské republiky
452. Vyhláška ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky a ministerstva zdravotnictví České republiky o zřizování a činnosti církevních škol a škol náboženských společenství
453. Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody o vzájemné podpoře a ochraně investic mezi Českou a Slovenskou Federativní Republikou a Francouzskou republikou
454. Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi Českou a Slovenskou Federativní Republikou a Rakouskou republikou o podpoře a ochraně investic

Opatření federálních orgánů a orgánů republik

Usnesení České národní rady k návrhu na schválení zákonného opatření předsednictva České národní rady č. 367/1991 Sb., kterým se mění zákon č. 100/1970 Sb., o služebním poměru příslušníků Sboru národní bezpečnosti

451

ZÁKON

ze dne 4. října 1991,

kterým se stanoví některé další předpoklady pro výkon některých funkcí ve státních orgánech a organizacích České a Slovenské Federativní Republiky, České republiky a Slovenské republiky

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto zákoně:

§ 1

(1) Tento zákon stanoví některé další předpoklady pro výkon funkcí obsazovaných volbou, jmenováním nebo ustanovováním

- a) v orgánech státní správy České a Slovenské Federativní Republiky, České republiky a Slovenské republiky,
 - b) v Československé armádě,
 - c) ve Federální bezpečnostní informační službě, Federálním policejním sboru, Sboru hradní policie,
 - d) v Kanceláři prezidenta České a Slovenské Federativní Republiky, Kanceláři Federálního shromáždění, Kanceláři České národní rady, Kanceláři Slovenské národní rady, Úřadu vlády České a Slovenské Federativní Republiky, Úřadu vlády České republiky, Úřadu vlády Slovenské republiky, Kanceláři Ústavního soudu České a Slovenské Federativní Republiky, Kanceláři Ústavního soudu České republiky, Kanceláři Ústavního soudu Slovenské republiky, Kanceláři Nejvyššího soudu České a Slovenské Federativní Republiky, Kanceláři Nejvyššího soudu České republiky, Kanceláři Nejvyššího soudu Slovenské republiky, v prezídiu Československé akademie věd a v předsednictvu Slovenské akademie věd,
 - e) v Československém rozhlasě, Českém rozhlasě, Slovenském rozhlasě, Československé televizi, České televizi, Slovenské televizi, Československé tiskové kanceláři, Československé tiskové kanceláři České republiky a Československé tiskové kanceláři Slovenské republiky,
 - f) ve státních podnicích, státních organizacích, akciových společnostech, kde většinovým akcionářem je stát, v podnicích zahraničního obchodu, ve státní organizaci Československé státní dráhy, státních fondech, ve státních peněžních ústavech a Státní bance československé,
- pokud se dále nestanoví jinak.

(2) Funkcemi podle § 1 odst. 1 písm. b) se rozumí v Československé armádě a na federálním ministerstvu obrany funkce s plánovanou hodností plukovník a generál a funkce vojenských přidělců.

(3) Funkcemi podle § 1 odst. 1 písm. f) se rozumí funkce vedoucího organizace a vedoucích pracovníků v jeho přímé řídicí působnosti. Na vysokých školách se těmito funkcemi rozumějí rovněž funkce volených akademických funkcionářů a funkce schvalované akademickým senátem.

(4) Tento zákon stanoví též některé další předpoklady pro výkon funkce soudce, přísedícího, prokurátora, vyšetřovatele prokuratury, státního notáře, státního arbitra a pro osoby vykonávající činnost justičního čekatele, právního čekatele prokuratury, notářského čekatele a arbitrážního čekatele.

(5) Tento zákon stanoví též podmínky spolehlivosti pro možnost provozování některých koncesovaných živností.¹⁾

§ 2

(1) Předpokladem pro výkon funkce uvedené v § 1 je, že občan v období od 25. 2. 1948 do 17. 11. 1989 nebyl

- a) příslušníkem Sboru národní bezpečnosti zařazeným ve složce Státní bezpečnosti,
- b) evidován v materiálech Státní bezpečnosti jako rezident, agent, držitel propůjčeného bytu, držitel konspiračního bytu, informátor nebo ideový spolupracovník Státní bezpečnosti,
- c) vědomým spolupracovníkem Státní bezpečnosti,
- d) tajemníkem orgánu Komunistické strany Československa nebo Komunistické strany Slovenska od stupně okresního nebo jemu na roveň postaveného výboru výše, členem předsednictva těchto výborů, členem ústředního výboru Komunistické strany Československa nebo ústředního výboru Komunistické strany Slovenska, členem Byra pro řízení stranické práce v českých zemích nebo členem Výboru pro řízení stranické práce v českých

¹⁾ § 27 odst. 2 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), a příloha č. 3 tohoto zákona.

zemích, s výjimkou těch, kteří tyto funkce zastávali pouze v období od 1. 1. 1968 do 1. 5. 1969,

- e) pracovníkem aparátu orgánů uvedených pod písmenem d) na úseku politického řízení Sboru národní bezpečnosti,
- f) příslušníkem Lidových milicí,
- g) členem akčního výboru Národní fronty po 25. 2. 1948, prověřkových komisí po 25. 2. 1948 nebo prověřkových a normalizačních komisí po 21. 8. 1968,
- h) studentem na Vysoké škole Felixe Edmundoviče Dzeržinského při Radě ministrů Svazu sovětských socialistických republik pro příslušníky Státní bezpečnosti, Vysoké škole ministerstva vnitra Svazu sovětských socialistických republik pro příslušníky Věřejné bezpečnosti, Vyšší politické školy ministerstva vnitra Svazu sovětských socialistických republik nebo vědeckým aspirantem anebo účastníkem kursů delších než 3 měsíce na těchto školách.

(2) Vědomou spoluprací se Státní bezpečností se podle odstavce 1 písm. c) pro účely tohoto zákona rozumí, že občan byl evidován v materiálech Státní bezpečnosti jako důvěrník, kandidát tajné spolupráce nebo tajný spolupracovník důvěrného styku a věděl, že se stýká s příslušníkem Sboru národní bezpečnosti a podává mu zprávy formou utajeného styku nebo plnil jím uložené úkoly.

(3) V odůvodněných případech může ministr obrany České a Slovenské Federativní Republiky prominout podmínku podle odstavce 1 písm. a), pokud by její uplatnění narušilo důležitý bezpečnostní zájem státu a není tím ohrožen účel tohoto zákona.

§ 3

(1) Předpokladem pro výkon funkcí podle § 1 ve federálním ministerstvu vnitra, Federální bezpečnostní informační službě, ve Federálním policejním sboru a Sboru hradní policie je, že občan v období od 25. 2. 1948 do 17. 11. 1989 nebyl

- a) příslušníkem Sboru národní bezpečnosti zařazeným ve složce Státní bezpečnosti na úseku s kontrarozvědným zaměřením,
- b) zařazen na funkci náčelníka odboru a vyšší ve složce Státní bezpečnosti,
- c) studentem na Vysoké škole Felixe Edmundoviče Dzeržinského při Radě ministrů Svazu sovětských socialistických republik pro příslušníky Státní bezpečnosti, Vysoké škole ministerstva vnitra Svazu sovětských socialistických republik pro příslušníky Věřejné bezpečnosti, Vyšší politické školy ministerstva vnitra Svazu sovětských socialistických republik nebo vědeckým aspirantem anebo účastníkem kursů delších než 3 měsíce na těchto školách,

- d) ve Sboru národní bezpečnosti ve funkci tajemníka hlavního výboru Komunistické strany Československa nebo hlavního výboru Komunistické strany Slovenska, členem hlavního výboru Komunistické strany Československa nebo hlavního výboru Komunistické strany Slovenska, členem celouťvarového výboru Komunistické strany Československa anebo celouťvarového výboru Komunistické strany Slovenska nebo příslušníkem Sboru národní bezpečnosti zařazeným ve Správě pro politickovychovnou, vzdělávací, kulturní a propagační činnost federálního ministerstva vnitra,
- e) osobou uvedenou v § 2 odst. 1 písm. b) až g).

(2) V odůvodněných případech může ministr vnitra České a Slovenské Federativní Republiky, ředitel Federální bezpečnostní informační služby a ředitel Federálního policejního sboru prominout podmínku podle odstavce 1 písm. a), pokud by její uplatnění narušilo důležitý bezpečnostní zájem státu a není tím ohrožen účel tohoto zákona.

§ 4

(1) Skutečnosti uvedené v § 2 odst. 1 písm. a) a b) dokládá občan osvědčením vydaným federálním ministerstvem vnitra.

(2) Skutečnosti uvedené v § 2 odst. 1 písm. c) dokládá občan osvědčením vydaným federálním ministerstvem vnitra, popřípadě nálezem komise podle § 11.

(3) Skutečnosti uvedené v § 2 odst. 1 písm. d) až h) dokládá občan čestným prohlášením.

(4) Občan je povinen před nástupem do funkce uvedené v § 1 předložit prohlášení, že nebyl a není spolupracovníkem žádné zahraniční zpravodajské nebo výzvědné služby.

§ 5

Občan, který má vykonávat funkci v orgánu nebo organizaci uvedených v § 1, předkládá osvědčení, čestné prohlášení, popřípadě nález vedoucímu tohoto orgánu nebo organizace. O vydání osvědčení žádá federální ministerstvo vnitra občan, pokud dále není uvedeno jinak.

§ 6

(1) Namísto občana, který má vykonávat funkci uvedenou v § 1, nebo občana, který takovou funkci ke dni účinnosti tohoto zákona vykonává, žádá federální ministerstvo vnitra o vydávání osvědčení,

- a) jde-li o občana, který je do funkce volen, ten orgán, jemuž tato volba přísluší,
- b) jde-li o občana, který je do funkce jmenován, ten orgán, jemuž jmenování občana do této funkce přísluší,

c) jde-li o občana, který je do funkce ustanoven, ten orgán, jemuž toto ustanovování přísluší.

Vedoucí orgánu nebo organizace zároveň tohoto občana upozorní, že je mu povinen předložit osvědčení do 30 dnů po jeho doručení.

(2) Žádost o vydání osvědčení namísto občana, který ke dni účinnosti tohoto zákona vykonává funkci uvedenou v § 1, musí být zaslána federálnímu ministerstvu vnitra nejpozději do 30 dnů ode dne účinnosti tohoto zákona.

(3) Federální ministerstvo vnitra zašle osvědčení občanu, jehož se týká, nejpozději do 60 dnů ode dne doručení žádosti a současně o zaslání tohoto osvědčení vyrozumí toho, kdo o vydání osvědčení požádal.

(4) Jestliže občan, který ke dni účinnosti tohoto zákona vykonává funkci uvedenou v § 1, nepředloží osvědčení vedoucímu orgánu nebo organizace do 30 dnů po jeho obdržení, požádá vedoucí orgánu nebo organizace do sedmi dnů federální ministerstvo vnitra o zaslání opisu osvědčení.

§ 7

Prezident České a Slovenské Federativní Republiky, předsednictvo Federálního shromáždění, předsednictvo České národní rady, předsednictvo Slovenské národní rady, vláda České a Slovenské Federativní Republiky, vláda České republiky a vláda Slovenské republiky, generální prokurátor České a Slovenské Federativní Republiky, generální prokurátor České republiky a generální prokurátor Slovenské republiky požádají federální ministerstvo vnitra o vydání osvědčení o osobách v souvislosti s výkonem funkcí zakládaných jmenováním, u kterých jim toto právo přísluší podle zvláštních předpisů. Federální ministerstvo vnitra je povinno této žádosti neprodleně vyhovět.

§ 8

(1) Každý občan starší 18 let má právo si požádat federální ministerstvo vnitra o vydání osvědčení podle § 2 odst. 1 písm. a), b) a c), popřípadě i nálezu podle § 13.

(2) Žádost o vydání osvědčení musí být opatřena kolkovou známkou v hodnotě 200 Kčs a úředně ověřeným podpisem žadatele.

§ 9

(1) Osvědčení vydává federální ministerstvo vnitra a doručuje je občanovi do vlastních rukou; to neplatí, vydává-li osvědčení podle § 7.

(2) Jsou-li podklady pro vydání osvědčení v držení jiného státního orgánu, je tento orgán povinen na žádost federálního ministerstva vnitra poskytnout do

sedmi dnů tomuto ministerstvu veškeré podklady a další informace potřebné pro vydání osvědčení.

§ 10

Osvědčení, nález a údaje v nich uvedené nejsou pro účely tohoto zákona a pro účely soudního řízení utajovanými skutečnostmi.

§ 11

(1) Pro ověření skutečností uvedených v § 2 odst. 1 písm. c) až h) se zřizuje při federálním ministerstvu vnitra nezávislá komise (dále jen „komise“). Komise se skládá z předsedy, místopředsedy a dalších členů.

(2) Předsedu, místopředsedu a jednoho člena komise jmenuje a odvolává předsednictvo Federálního shromáždění z občanů, kteří jsou bezúhonní a nejsou poslanci Federálního shromáždění. Je-li předsedou komise občan České republiky, je místopředsedou komise občan Slovenské republiky a naopak.

(3) Dva členy komise jmenuje a odvolává ministr vnitra České a Slovenské Federativní Republiky z řad pracovníků federálního ministerstva vnitra a současně určí, který z těchto pracovníků bude zastávat funkci tajemníka komise; jednoho člena komise jmenuje a odvolává ředitel Federální bezpečnostní informační služby; jednoho člena komise jmenuje a odvolává ministr obrany České a Slovenské Federativní Republiky; po třech členech komise jmenuje a odvolává předsednictvo České národní rady a předsednictvo Slovenské národní rady z řad občanů, kteří jsou bezúhonní a nejsou poslanci České národní rady nebo Slovenské národní rady; jednoho člena komise jmenuje a odvolává ministr vnitra České republiky, jednoho člena komise jmenuje a odvolává ministr vnitra Slovenské republiky, a to z řad pracovníků těchto ministerstev. Členové komise jmenovaní ministry a ředitelem Federální bezpečnostní informační služby musejí mít dokončené vysokoškolské právnické vzdělání; pro účely tohoto zákona sa za ně nepovažuje vzdělání získané na Vysoké škole Sboru národní bezpečnosti.

(4) Členství v komisi je nezastupitelné. Výkon funkce v komisi je jiným úkonem v obecném zájmu, za který přísluší pracovní volno s náhradou mzdy.

(5) Činnost komise zabezpečuje federální ministerstvo vnitra.

§ 12

(1) Komise je způsobilá jednat, je-li přítomen předseda nebo místopředseda komise a nejméně sedm dalších členů komise. Jednání komise je nevěřejné.

(2) Občanu, jehož se řízení týká, musí být před zahájením jednání komise umožněno, aby se mohl se-

známit se všemi důkazy včetně písemných podkladů o jeho osobě. Při jednání komise mu musí být umožněno, aby se ke všem důkazům mohl vyjádřit.

(3) Pozvané osoby jsou povinny se ke komisi dostavit, vypovídat pravdu a nic nezamlčet.

(4) O povinnosti svědčit a o předvolání, předvedení, zákazu výslechu, právu odeprít výpověď, nároku na svědečné a o přizvání znalce a jeho povinnostech platí přiměřeně trestní řád.

§ 13

(1) Komise zahajuje řízení na základě návrhu, který

- a) může podat občan, který obdržel osvědčení o tom, že je osobou uvedenou v § 2 odst. 1 písm. c),
- b) může podat občan, který tvrdí, že čestné prohlášení osoby vykonávající funkci uvedenou v § 1 je nepravdivé. Při zahájení řízení je občan povinen složit kauci ve výši 1000 Kčs, která mu bude vrácena, jestliže se v průběhu řízení prokáže, že jeho návrh byl oprávněný,
- c) může podat organizace, má-li pochybnosti o pravdivosti čestného prohlášení občana, který má vykonávat funkci uvedenou v § 1.

(2) Komise vydává do 60 dnů ode dne doručení žádosti nález, ve kterém uvede, zda občan je osobou uvedenou v § 2 odst. 1 písm. c) až h). Nález musí být odůvodněn.

(3) Prokáže-li občan, který jinak nesplňuje předpoklady pro výkon funkce, které jsou uvedeny v § 2, že poté, kdy přestal být v postavení osoby uvedené v § 2 odst. 1 písm. d) až h), byl postižen za činy uvedené v § 2 zákona č. 119/1990 Sb., o soudní rehabilitaci, a že byl podle tohoto zákona účasten rehabilitace, rozhodne komise, že předpoklady pro výkon funkce uvedené v § 1 splňuje.

(4) Komise zašle nález občanovi, jehož se týká, a současně o zaslání tohoto nálezu vyrozumí toho, kdo podal návrh na zahájení řízení.

(5) Je-li v nálezu uvedeno, že občan není osobou uvedenou v § 2 odst. 1 písm. c), vyznačí se tato skutečnost ve všech evidencích a podkladech s tím, že s těmito evidencemi a podklady nelze ve vztahu k občanovi dále nakládat.

§ 14

(1) Nesplňuje-li občan pro výkon funkce předpoklady uvedené v § 2, skončí pracovní poměr výpovědí danou organizací nejpozději do 15 dnů ode dne, kdy se organizace o tom dozvěděla, pokud nedojde ke skončení pracovního poměru dohodou nebo jiným způsobem v dřívějším termínu, nebo nedojde-li k zařazení občana na jinou funkci, než která je uvedena v § 1.

(2) Ustanovení odstavce 1 platí obdobně pro skončení služebního poměru propuštěním,²⁾ pokud občan nesplňuje pro výkon funkce předpoklady uvedené v § 3.

(3) Odmítl-li občan učinit čestné prohlášení o skutečnostech uvedených v § 2 odst. 1 písm. d) až h), nebo je-li čestné prohlášení nepravdivé, postupuje se podle odstavce 1 nebo 2.

§ 15

Nesplňuje-li prokurátor nebo vyšetřovatel prokuratury pro výkon funkce předpoklady uvedené v § 2, je tato skutečnost důvodem pro skončení jeho pracovního poměru.

§ 16

Za podmínek uvedených v § 14 odst. 1 podá příslušný orgán návrh na odvolání soudce nebo přísedícího z jeho funkce.

§ 17

Na skončení pracovního poměru podle § 14 a 15 se nevztahují ustanovení zákoníku práce o možnosti organizace dát výpověď jen s předchozím souhlasem příslušného odborového orgánu.³⁾

§ 18

(1) Tvrdí-li občan, že údaje uvedené v nálezu jsou nepravdivé, může požádat soud o přezkoumání obsahu tohoto nálezu nejpozději do dvou měsíců ode dne doručení nálezu. K řízení je příslušný krajský soud podle místa trvalého pobytu občana.

(2) Neplatnost skončení pracovního nebo služebního poměru může občan uplatnit u soudu nejpozději ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy měl pracovní nebo služební poměr skončit. K řízení je příslušný krajský soud podle místa trvalého pobytu občana, a to jako soud prvního stupně.

²⁾ § 16 odst. 1 písm. c) zákona č. 334/1991 Sb., o služebním poměru policistů zařazených ve Federálním policejním sboru a Sboru hradní policie.

³⁾ § 59 odst. 2 až 4 zákoníku práce.

§ 19

Zveřejňování skutečností uvedených v osvědčení nebo v nálezů nebo zveřejňování osvědčení nebo nálezů samotného, jakož i zveřejňování jakýchkoli podkladů k jejich vypracování, je bez předchozího písemného souhlasu občana zakázáno.

§ 20

Kdo jako svědek, znalec nebo tlumočník uvede před komisí nepravdu o okolnosti, která má podstatný význam pro nález, nebo takovou okolnost zamlčí, bude potrestán odnětím svobody až na tři roky nebo peněžitým trestem.

§ 21

(1) Vydavatelé periodického tisku a provozovatelé rozhlasového a televizního vysílání, agenturního zpravodajství a audiovizuálních pořadů na základě uděleného oprávnění (licence) mohou sami za sebe nebo po předchozím písemném souhlasu za pracovníka, kterého zaměstnávají a který se podílí na tvorbě myšlenkového obsahu uvedených sdělovacích prostředků, požádat federální ministerstvo vnitra o vydání osvědčení nebo komisi o vydání nálezů; ustanovení § 6 odst. 3, § 9 odst. 1, § 10, 12, 13, § 18 až § 20 tohoto zákona platí pro tyto případy obdobně.

(2) Předsedové nebo jim na roveň postavení představitelé politických stran, politických hnutí a sdružení⁴⁾ mohou za sebe nebo za člena vedení politické strany, politického hnutí nebo sdružení požádat po jeho předchozím písemném souhlasu federální ministerstvo vnitra o vydání osvědčení nebo komisi ustanovenou podle § 11 o vydání nálezů. Ustanovení uvedená v odstavci 1 platí pro tyto vztahy obdobně.

§ 22

(1) Zmocní-li zákony národních rad ministry vnitra a ministry spravedlnosti České republiky a Slovenské republiky ke zjišťování skutečností uvedených v § 2 odst. 1, jsou federální ministerstvo vnitra a komise povinny vyhovět jejich žádostem o vydání osvědčení nebo nálezů.

(2) Způsob ukončení služebního poměru příslušníků Sboru nápravné výchovy České republiky a Sboru nápravné výchovy Slovenské republiky a policistů zařazených v Policii České republiky a Policejním sboru Slovenské republiky stanoví zákony národních rad.

§ 23

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení a pozbývá účinnosti dnem 31. prosince 1996.

Havel v. r.

v z. Battěk v. r.

místopředseda FS ČSFR

Čalfa v. r.

452

VYHLÁŠKA

ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky a ministerstva zdravotnictví České republiky

ze dne 30. září 1991

o zřizování a činnosti církevních škol a škol náboženských společenství

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy České republiky a ministerstvo zdravotnictví České republiky stanoví podle § 57b odst. 3 zákona č. 29/1984 Sb., o soustavě základních a středních škol (školský zákon), ve znění zákona č. 171/1990 Sb. a zákona č. 522/1990 Sb. a podle § 13 písm. f) zákona ČNR č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství:

§ 1

**Zřizování církevních škol
a škol náboženských společenství**

Církevní školy a školy náboženských společenství (dále jen „církevní školy“) mohou zřizovat a zrušovat

a) státem uznané církve, registrované příslušným orgánem státní správy,

⁴⁾ Zákon č. 83/1990 Sb. o sdružování občanů, ve znění zákona č. 300/1990 Sb.

- b) náboženská společenství,¹⁾ kterými jsou pro potřeby této vyhlášky sdružení státem uznaných církví evidovaných příslušným orgánem státní správy.²⁾

Zařazování do sítě škol

§ 2

(1) Církevní školy zařazuje do sítě škol ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy České republiky (dále jen „ministerstvo“³⁾) a církevní střední zdravotnické školy ministerstvo zdravotnictví České republiky (dále jen „ministerstvo“).

(2) Ministerstvo zařazuje církevní školy do sítě škol pro následující školní rok nejpozději 31. května.

§ 3

(1) Písemný návrh na zařazení církevní školy do sítě škol pro následující školní rok předloží zřizovatel ministerstvu nejpozději do 30. dubna předcházejícího roku.

(2) V návrhu na zařazení církevní školy do sítě škol zřizovatel uvede:

- a) název školy a její sídlo,
- b) název, sídlo a identifikační číslo zřizovatele a uvedení osoby oprávněné jednat jménem zřizovatele,
- c) jméno a příjmení ředitele školy,
- d) datum zahájení činnosti církevní školy,
- e) plánovaný počet tříd,
- f) plánovaný počet žáků.

(3) K návrhu na zařazení církevní školy do sítě škol zřizovatel připojí:

- a) zřizovací listinu církevní školy,
- b) jmenovací dekret ředitele,
- c) doklad osvědčující jeho užívací právo k objektu nebo prostorám, v nichž se bude uskutečňovat výuka,
- d) potvrzení příslušného orgánu státní správy, že objekt nebo prostory vyhovují platným technickým a hygienickým normám,
- e) doklad o nejvyšším vzdělání ředitele školy,
- f) učební plány včetně rozdělení ročníků do jednotlivých školních roků, učební osnovy a u středních škol dále název studijního nebo učebního oboru,

pojetí studijního nebo učebního oboru a profil absolventa (dále jen „pedagogické dokumenty“).

(4) Zřizovatel může dohodnout s ministerstvem pozdější termín k předložení údaje nebo dokladu uvedeného v odstavci 2 písm. c) a odstavci 3 písm. b), d) a e).

§ 4

Ministerstvo zařadí školu do sítě škol, jsou-li splněny následující podmínky:

- a) prokázání užívacího práva k objektu nebo prostorám, v nichž se má výuka uskutečňovat, a vhodnosti objektu nebo prostor z hlediska technických a hygienických norem,
- b) doklad o nejvyšším dosaženém vzdělání ředitele školy,
- c) schválení pedagogických dokumentů ministerstvem.

§ 5

(1) O zařazení nebo nezařazení církevní školy do sítě škol vyrozumí ministerstvo zřizovatele do 30 dnů od doručení návrhu. Pokud zřizovatel postupoval podle § 3 odst. 4, vyrozumí ministerstvo zřizovatele o zařazení nebo nezařazení církevní školy do sítě škol do 30 dnů od doplnění náležitostí uvedených v § 3 odst. 2 písm. c) a odst. 3 písm. b), c), a d).

(2) Ministerstvo oznámí zařazení církevní školy do sítě škol školskému úřadu příslušnému podle sídla církevní školy.

(3) Změny ve skutečnostech rozhodných pro činnost školy oznámí zřizovatel ministerstvu do 15 dnů ode dne, kdy se o změně dověděl, nejpozději do 30 dnů ode dne, kdy ke změně došlo.

§ 6

Vyřazení ze sítě škol

(1) Ministerstvo vyřadí církevní školu ze sítě škol po projednání se zřizovatelem

- a) na základě písemného návrhu zřizovatele nebo
- b) byla-li zrušena registrace zřizovatele.

(2) Ministerstvo může vyřadit církevní školu ze sítě škol po projednání se zřizovatelem

- a) při zjištění závažných nedostatků v činnosti školy nebo zřizovatele, týkajících se výchovy a vzdělávání,

¹⁾ § 4 odst. 3 zákona č. 308/1991 Sb., o svobodě náboženské víry a postavení církví a náboženských společností.

²⁾ § 19 odst. 1 zákona č. 308/1991 Sb.

³⁾ § 12 odst. 5 písm. a) zákona ČNR č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství.

b) při porušení obecně závazných právních předpisů nebo platných technických a hygienických norem.

(3) Ministerstvo při vyřazení církevní školy ze sítě škol podle odstavce 2 vychází zejména z výsledků školní inspekce.

§ 7

Název církevní školy

Název církevní školy obsahuje označení druhu a typu školy,⁴⁾ popř. označení, které charakterizuje obsah její výchovně vzdělávací práce nebo čestný název a úřední název sídla církevní školy včetně názvu ulice a čísla hlavní budovy. Název musí být shodný s názvem církevní školy uvedené v síti škol.

§ 8

Zajišťování plnění povinné školní docházky

Pokud žák nemůže v církevní škole dokončit povinnou školní docházku a nepřejde na jinou církevní školu nebo soukromou školu zařazenou do sítě škol, v níž se plní povinná školní docházka, školský úřad příslušný podle místa bydliště žáka jej zařadí po dohodě se zákonným zástupcem dítěte, pěstounem nebo občanem, popř. ústavem, jemuž bylo dítě na základě soudního rozhodnutí svěřeno do výchovy, do příslušného ročníku odpovídající školy zřízené obcí nebo školským úřadem nebo ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy České republiky.

§ 9

Hodnocení a klasifikace

(1) Žák církevní školy, který dokončí povinnou

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy
České republiky:
Vopěnka v. r.

školní docházku nebo studium nebo přestupuje na jinou školu, se hodnotí a klasifikuje podle obecně závazných právních předpisů upravujících hodnocení a klasifikaci žáka základní školy,⁵⁾ střední školy,⁶⁾ nebo speciální školy.⁷⁾

(2) Ředitel církevní školy může způsob hodnocení a klasifikace žáka v dohodě se zřizovatelem a ministerstvem stanovit odlišně od obecně závazných právních předpisů upravujících hodnocení a klasifikaci žáka základní školy, střední školy nebo speciální školy, nejde-li o hodnocení a klasifikaci podle odstavce 1.

§ 10

Společná, přechodná a závěrečná ustanovení

(1) Pokud tato vyhláška nestanoví jinak, vztahují se na církevní školy obecně závazné právní předpisy pro základní školy nebo střední školy nebo speciální školy.⁸⁾

(2) Pro potřeby této vyhlášky se církvemi rozumí i náboženské společnosti.⁹⁾

§ 11

Pokud zřizovatelé církevních škol, které byly zařazeny do sítě škol před nabytím účinnosti této vyhlášky, v žádosti o jejich zařazení do sítě škol nepředložili údaje a doklady uvedené v § 3 odst. 2 a 3, předloží je dodatečně, a to do 30. 11. 1991. Pokud tyto údaje a doklady nejsou předloženy ve stanovené lhůtě, budou tyto církevní školy ze sítě škol vyřazeny.

§ 12

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr zdravotnictví České republiky:
Bojar v. r.

⁴⁾ § 4 odst. 1 zákona č. 29/1984 Sb., o soustavě základních a středních škol (školský zákon), ve znění zákona č. 171/1990 Sb.

⁵⁾ § 10 a násl. vyhlášky ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky č. 291/1991 Sb., o základní škole.

⁶⁾ § 9 a 10 vyhlášky ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky č. 354/1991 Sb., o středních školách.

⁷⁾ § 12 vyhlášky ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky č. 399/1991 Sb., o speciálních školách a speciálních mateřských školách.

⁸⁾ § 57b školského zákona.

⁹⁾ § 4 odst. 1 zákona č. 308/1991 Sb.

453

SDĚLENÍ

federálního ministerstva zahraničních věcí

Federální ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 13. září 1990 byla v Praze podepsána Dohoda o vzájemné podpoře a ochraně investic mezi Českou a Slovenskou Federativní Republikou a Francouzskou republikou.

S Dohodou vyslovilo souhlas Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky a prezident České a Slovenské Federativní Republiky ji ratifikoval.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 13 dnem 27. září 1991.

České znění Dohody se vyhláší současně.

DOHODA

o vzájemné podpoře a ochraně investic

mezi

Českou a Slovenskou Federativní Republikou
a Francouzskou republikou

Česká a Slovenská Federativní Republika a Francouzská republika, dále označované jako „smluvní strany“

vedeny přáním posílit hospodářskou spolupráci mezi oběma státy a vytvořit příznivé podmínky pro československé investice ve Francii a francouzské investice v Československu;

jsouce přesvědčeny, že podpora a ochrana těchto investic napomáhá převodům kapitálu a technologie mezi oběma státy v zájmu jejich hospodářského rozvoje;

dohodly se na následujících ustanoveních:

Článek 1

Pro účely této Dohody:

1. Pojem „investice“ označuje všechna aktiva, jako je majetek a práva všeho druhu, a to zejména:

- a) movitý a nemovitý majetek, jakož i všechna věcná práva, zejména hypotéky, přednostní práva, záruky a užívací práva;
- b) akcie a všechny ostatní formy účasti na společnostech založených na území jedné smluvní strany, jakož i všechna práva z nich vyplývající;
- c) obligace, pohledávky a práva k jakémukoli plnění, které mají hospodářskou hodnotu;

d) autorská práva, průmyslová práva (jako jsou patenty, ochranné známky, průmyslové vzory a modely), technologické postupy, licence, obchodní jména a klientela;

e) koncese udělené na základě zákona nebo smlouvy, zejména koncese týkající se průzkumu, kultivace, těžby nebo využívání přírodního bohatství, včetně toho, které se nachází v přímořském pásmu smluvních stran;

příčemž se rozumí, že tato aktiva jsou nebo byla investována v souladu s právním řádem smluvní strany, na jejímž území a nebo v jejímž přímořském pásmu je investice uskutečněna.

Pojem „investice“ označuje rovněž nepřímé investice, uskutečněné investory jedné ze smluvních stran na území nebo v přímořském pásmu druhé smluvní strany prostřednictvím investora z třetího státu.

Jakákoli změna formy investování aktiv nemění jejich povahu jako investice ve smyslu této Dohody za podmínky, že tato změna není v rozporu s právním řádem smluvní strany, na jejímž území nebo v jejímž přímořském pásmu je investice uskutečněna.

2. Pojem „investor“ označuje:

- a) každou fyzickou osobu, která je občanem jedné

ze smluvních stran a která může v souladu s jejím právním řádem uskutečňovat investice na území nebo v přímořském pásmu druhé smluvní strany;

b) každou právnickou osobu zřízenou na území jedné ze smluvních stran v souladu s jejím právním řádem a která má na něm své sídlo.

3. Pojem „výnosy“ označuje všechny částky plynoucí z investice během daného období, zejména zisk, dividendy, úroky, poplatky, provize.

4. Tato Dohoda platí na území každé smluvní strany, jakož i v přímořském pásmu každé smluvní strany, které je definováno jako ekonomická zóna a kontinentální šelf, které se rozprostírají za hranicemi teritoriálních vod každé smluvní strany a na nichž tyto smluvní strany vykonávají v souladu s mezinárodním právem svrchovaná práva a soudní pravomoc ve sféře průzkumu, těžby a ochrany přírodních zdrojů.

Článek 2

Každá smluvní strana umožňuje a podporuje v rámci svého právního řádu a ustanovení této Dohody investice uskutečňované investory druhé smluvní strany na svém území a ve svém přímořském pásmu.

Článek 3

Každá smluvní strana se zavazuje zabezpečit na svém území a ve svém přímořském pásmu investicím investorů druhé smluvní strany spravedlivé a rovnoprávné zacházení, v souladu s principy mezinárodního práva, vylučující jakékoli nespravedlivé nebo diskriminační opatření, které by mohlo být na překážku jejich správě, udržování, využívání nebo likvidaci investic a činit tak způsobem, aby výkon práva takto uznaného nebyl omezován ani právně ani fakticky.

Zásada spravedlivého a rovnoprávného zacházení se vztahuje zejména na nákup a dopravu surovin a pomocných materiálů, energie a paliva, stejně jako na výrobní prostředky všeho druhu a na prodej a dopravu výrobků uvnitř země a do zahraničí.

Článek 4

Každá smluvní strana poskytuje na svém území a ve svém přímořském pásmu investorům druhé smluvní strany, pokud jde o jejich investice a činnosti s těmito investicemi spojené, zacházení ne méně příznivé, než přiznává v souladu se svým právním řádem svým investorům nebo než zacházení přiznávané investorům ze státu požívajícího nejvyšších výhod, pokud je toto výhodnější.

Toto zacházení se však nevztahuje na výhody, které smluvní strana přiznává investorům ze třetího

státu na základě své účasti nebo příslušnosti k pásmu volného obchodu, celní unii, společnému trhu, organizaci vzájemné hospodářské pomoci nebo každé jiné formě regionální hospodářské organizace nebo na základě dohody o zamezení dvojího zdanění nebo každé jiné mezinárodní dohody v daňové oblasti.

Investoři oprávnění pracovat na území nebo v přímořském pásmu jedné ze smluvních stran musí mít přiměřené podmínky pro výkon své odborné činnosti. Smluvní strany budou v rámci svého právního řádu příznivě posuzovat žádosti o vstup a povolení k pobytu, práci a pohybu, které předloží občané smluvní strany z důvodu investice na území nebo v přímořském pásmu druhé smluvní strany.

Článek 5

Investice, které jsou předmětem zvláštního závazku smluvní strany vůči investorům druhé smluvní strany, se budou řídit bez ohledu na ustanovení této Dohody zněním tohoto závazku, pokud obsahuje ustanovení příznivější, než předvídá tato Dohoda.

Článek 6

1. Investice uskutečněné investory jedné ze smluvních stran požívají na území a v přímořském pásmu druhé smluvní strany plnou ochranu a bezpečnost.

2. Výnosy z investic a v případě reinvestic výnosy z těchto reinvestic požívají stejné ochrany jako investice.

3. Smluvní strany nevyvlastní nebo neznárodní investice investorů z druhé smluvní strany nebo neuchyní žádná jiná opatření mající pro investory z druhé smluvní strany za následek přímou nebo nepřímou ztrátu vlastnictví investic nacházejících se na jejich území nebo v jejich přímořském pásmu s výjimkou opatření provedených ve veřejném zájmu a za podmínky, že nejsou ani diskriminační ani nebudou v rozporu se zvláštním závazkem ve smyslu článku 5.

Opatření mající za následek odnětí majetku, která by mohla být přijata, musí být doprovázena vyplacením okamžité a odpovídající náhrady, jejíž výše musí odpovídat skutečné hodnotě dotčených investic předcházející jakékoli hrozbě odnětí majetku.

Tato náhrada, její výše i způsob jejího vyplacení budou stanoveny nejpozději k datu odnětí majetku. Tato náhrada volně převoditelná bude vyplacena bez odkladu ve volně směnitelné měně. Po uplynutí 15 dnů ode dne, kdy opatření byla přijata nebo veřejně známa až do data výplaty, se k náhradě připočítávají úroky vypočtené podle příslušné tržní sazby. Tato sazba bude

stanovena podle „Mezinárodních finančních statistik“ publikovaných Mezinárodním měnovým fondem, pokud nebude stanovena zvláštní dohodou mezi investorem a kompetentním orgánem dotyčné smluvní strany.

Článek 7

Investoři jedné ze smluvních stran, jejichž investice utrpí ztrátu v důsledku války nebo jakéhokoli jiného ozbrojeného konfliktu, výjimečného stavu, vzpoury nebo jakékoli jiné situace s podobnými následky, ke kterým dojde na území nebo v přímořském pásmu druhé smluvní strany, budou od ní požívat zacházení ne méně příznivé, než přiznává v souladu se svým právním řádem svým vlastním investorům nebo investorům ze státu požívajícího nejvyšších výhod.

Článek 8

1. Každá smluvní strana na jejímž území nebo v jejímž přímořském pásmu byly investory druhé smluvní strany uskutečněny investice, umožňuje těmto investorům volný převod finančních prostředků vztahujících se k těmto investicím, a to zejména:

- a) zisků, dividend, úroků a jiných běžných výnosů;
- b) příjmů vyplývajících z práv uvedených v odstavci 1 písm. d) a e) článku 1 této Dohody;
- c) splátek řádně sjednaných půjček;
- d) výtěžků z postoupení nebo z úplné či částečné likvidace investice, včetně přírůstků hodnoty investovaného kapitálu;
- e) náhrady za odnětí majetku nebo ztráty uvedené v článku 6 a 7 této Dohody.

2. Občané každé smluvní strany, kteří získali oprávnění pracovat na území nebo v přímořském pásmu druhé smluvní strany z důvodu povolené investice, jsou rovněž oprávnění převádět do státu jejich původu přiměřenou část svých peněžních příjmů.

3. Převody uvedené v předchozích odstavcích se provádějí bez odkladu úředním kursem obecně platným v den převodu.

Článek 9

Pokud předpisy jedné ze smluvních stran převádají možnost záruky pro investice uskutečňované v zahraničí, může být tato záruka přiznána po prozkoumání každého jednotlivého případu investicím uskutečňovaným investory této smluvní strany na území nebo v přímořském pásmu druhé smluvní strany.

Investice investorů jedné smluvní strany uskutečňované na území nebo v přímořském pásmu druhé smluvní strany nemohou obdržet výše uvedenou záruku, pokud nebyly předem povoleny posledně jmenovanou smluvní stranou.

Jestliže jedna ze smluvních stran provede na základě záruky poskytnuté investici uskutečněnou na území nebo v přímořském pásmu druhé smluvní strany platby jednomu ze svých investorů, vstupuje z tohoto důvodu do všech práv a konání tohoto investora, zejména těch, které jsou uvedeny v článku 10 této Dohody.

Článek 10

1. Každý spor, týkající se investic mezi jednou smluvní stranou a investorem druhé smluvní strany, bude pokud možno vyřešen mezi dotčenými stranami přátelsky.

2. Jakmile obě smluvní strany budou smluvními stranami Úmluvy o řešení sporů z investic mezi státy a občany jiných států, (Washington, 18. března 1965), pak takový spor, pokud nemohl být vyřešen přátelsky do 6 měsíců od okamžiku, kdy byl jednou ze stran ve sporu oznámen, bude na žádost jedné z těchto stran předložen Mezinárodnímu středisku pro řešení sporů z investic k vyřešení arbitrážní cestou.

3. Dokud podmínka předpokládaná v odstavci 2 není splněna a pokud uvedený spor nemohl být vyřešen do 6 měsíců od okamžiku, kdy byl jednou nebo druhou stranou ve sporu nastolen, bude předložen na žádost jedné nebo druhé z těchto stran rozhodčímu soudu „ad hoc“.

Tento rozhodčí soud „ad hoc“ bude vytvořen pro každý případ následujícím způsobem: každá strana ve sporu určí jednoho rozhodce, tyto dva rozhodci společně určí třetího rozhodce, občana třetího státu, který bude předsedou soudu. Rozhodci musí být určeni do dvou měsíců, předseda do tří měsíců od data, kdy investor oznámil písemně dotčené smluvní straně svůj úmysl obrátit se na rozhodčí soud.

V případě, že lhůty uvedené shora nebudou dodrženy, každá strana ve sporu může požádat předsedu Rozhodčího soudu Obchodní komory ve Stockholmu, aby provedl potřebná jmenování.

Rozhodčí soud „ad hoc“ stanoví svá procesní pravidla v souladu s platnými procesními pravidly Komise OSN pro mezinárodní právo obchodní.

Článek 11

1. Spory mezi smluvními stranami o výklad nebo provádění této Dohody musí být, pokud je to možné, řešeny diplomatickou cestou.

2. Jestliže spor nebyl vyřešen do 6 měsíců od data, kdy byl předložen jednou ze smluvních stran, bude předložen na žádost jedné ze smluvních stran rozhodčímu soudu.

3. Uvedený soud bude zřízen pro každý zvláštní případ takto: Každá smluvní strana určí jednoho člena a tyto dva členové určí společně občana třetího státu, který bude oběma smluvními stranami jmenován před-

sedou. Všichni členové musí být jmenováni do dvou měsíců od okamžiku, kdy jedna ze smluvních stran oznámila druhé smluvní straně svůj úmysl předložit spor rozhodčímu soudu.

4. Jestliže lhůty uvedené v odstavci 3 nebudou dodrženy, jedna nebo druhá smluvní strana, pokud nebude učiněno jiné dohody, požádá generálního tajemníka OSN, aby učinil nezbytná jmenování. Jestliže generální tajemník je občanem jednoho ze smluvních států nebo jestliže z jiného důvodu nemůže vykonávat tuto funkci, učiní potřebná jmenování služebně nejstarší zástupce generálního tajemníka, který není občanem jedné ze smluvních stran.

5. Rozhodčí soud rozhodne většinou hlasů. Jeho rozhodnutí jsou pro smluvní strany konečná a právně vykonatelná.

Soud stanoví sám svá procesní pravidla. Na žádost jedné ze smluvních stran provádí výklad rozsudku. Pokud soud se zřetelem na zvláštní okolnosti nerozhodne jinak, výlohy rozhodčího řízení, jakož i výlohy rozhodců, hradí smluvní strany rovným dílem.

Za
Českou a Slovenskou Federativní Republiku:
Václav **Klaus** v. r.

Za
Francouzskou republiku:
Roland **Dumas** v. r.

Článek 12

Tato Dohoda se používá na všechny investice, uskutečněné po 1. lednu 1950.

Článek 13

Každá smluvní strana oznámí druhé smluvní straně, že byly splněny náležitosti požadované jejím právním řádem pro vstup Dohody v platnost, což se stane 30 dnů po obdržení posledního oznámení.

Dohoda je uzavřena na dobu 15 let, zůstane v platnosti po uplynutí této doby, pokud ji jedna ze smluvních stran nevyproví diplomatickou cestou s roční výpovědní lhůtou.

Investice, které byly uskutečněny před ukončením platnosti této Dohody, budou požívat ochranu podle jejich ustanovení ještě dalších 15 let po skončení její platnosti.

Dáno v Praze dne 13. září 1990 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém a francouzském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

454

SDĚLENÍ

federálního ministerstva zahraničních věcí

Federální ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 15. října 1990 byla ve Vídni podepsána Dohoda mezi Českou a Slovenskou Federativní Republikou a Rakouskou republikou o podpoře a ochraně investic.

S Dohodou vyslovalo souhlas Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky a prezident České a Slovenské Federativní Republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Praze dne 23. července 1991.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 11 odst. 1 dnem 1. října 1991.

České znění Dohody se vyhláší současně.

DOHODA

mezi

Českou a Slovenskou Federativní Republikou

a

Rakouskou republikou

o podpoře a ochraně investic

„Česká a Slovenská Federativní Republika a Rakouská republika, dále jen „smluvní strany“

vedeny přáním rozvíjet přátelské vztahy v souladu se zásadami Závěrečného aktu Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě, podepsaného dne 1. srpna 1975 v Helsinkách a vytvořit příznivé předpoklady pro větší hospodářskou spolupráci mezi smluvními stranami;

jsouce přesvědčeny, že podpora a ochrana investic může posílit zájem zakládat takové investice a tím významně přispět k rozvoji hospodářských vztahů;

dohodly se na tomto:

**Článek 1
Definice**

Pro účely této Dohody

(1) pojem „investice“ zahrnuje všechny majetkové hodnoty, které jsou uskutečněny investorem jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany v souladu s jejími právními předpisy, zejména:

- a) movité a nemovité věci a všechna věcná práva;
- b) podíly a jiné druhy účastí na podnicích;
- c) pohledávky a nároky na peníze, které byly předány, aby vytvořily hospodářskou hodnotu, nebo nároky na plnění, které má hospodářskou hodnotu;
- d) práva z oblasti duševního vlastnictví, včetně autorských práv, obchodní ochranná práva jako patenty a vynálezy, obchodní známky, obchodní vzory a modely jakož i spotřební vzory, technické postupy, know-how, obchodní názvy a goodwill;
- e) veřejnoprávní oprávnění týkající se vyhledávání, dobývání nebo využití přírodního bohatství;

(2) pojem „investor“ pokud jde o Českou a Slovenskou Federativní Republiku označuje:

- a) každou fyzickou osobu, která je podle československého právního řádu občanem České a Slovenské Federativní Republiky, podle československého právního řádu je oprávněna jednat jako investor a investuje na území druhé smluvní strany;
- b) každou právnickou osobu, která byla zřízena podle československého právního řádu, má sídlo na

území České a Slovenské Federativní Republiky a investuje na území druhé smluvní strany;

pokud jde o Rakouskou republiku označuje:

- a) každou fyzickou osobu, která má státní příslušnost Rakouské republiky a investuje na území druhé smluvní strany;
- b) každou právnickou osobu nebo společnost osob podle obchodního práva, která byla zřízena v souladu s rakouským právním řádem, má sídlo na území Rakouské republiky a investuje na území druhé smluvní strany;

(3) pojem „výnosy“ označuje všechny částky, které plynou z investice a zahrnuje zejména zisky, úroky, přírůstky kapitálu, dividendy, tantiemy a licenční poplatky.

Článek 2**Podpora a ochrana investic**

(1) Každá smluvní strana podle možností podporuje na svém území investice investorů druhé smluvní strany, umožňuje jejich vznik v souladu se svým právním řádem a v každém případě s nimi nakládá řádně a spravedlivě.

(2) Investice a jejich výnosy požívají plné ochrany podle této Dohody. Totéž platí v případě reinvestic pro jejich výnosy. Právní rozšíření nebo změna investice se musí uskutečnit v souladu s právními předpisy smluvní strany, na jejímž území je investice zřízena.

Článek 3**Nakládání s investicemi**

(1) Každá smluvní strana nakládá s investory druhé smluvní strany a jejich investicemi ne méně příznivě než s vlastními investory nebo s investory třetích států a jejich investicemi.

(2) Ustanovení odstavce 1 se však nevztahují na současné nebo budoucí výhody, které jedna smluvní strana poskytuje investorům třetího státu nebo jejich investicím v souvislosti s:

- a) hospodářskou unií, celní unií, společným trhem, zónou volného obchodu nebo hospodářským seskupením;
- b) mezinárodní dohodou nebo mezistátní smlouvou nebo vnitrostátním právním předpisem o daňových otázkách;

c) úpravou k ulehčení pohraničního styku.

Článek 4 Odškodnění

(1) Investice investorů jedné smluvní strany smějí být na území druhé smluvní strany vyvlastněny, znárodněny nebo podrobeny jinému opatření se stejnými důsledky jen ve veřejném zájmu, na základě právního postupu a proti odškodnění.

(2) Odškodnění musí odpovídat hodnotě investice bezprostředně před tím, než bylo zveřejněno skutečné nebo hrozící vyvlastnění. Odškodnění musí být poskytnuto bez prodlení a musí být úročeno až do doby zaplacení běžnými bankovními úrokovými sazbami toho státu, na jehož území byla investice zřízena; musí být volně převoditelné. Nejpozději v době vyvlastnění musí být vhodným způsobem zajištěno stanovení výše a poskytnutí odškodnění.

(3) Jestliže jedna smluvní strana vyvlastní majetkové hodnoty společnosti, na kterou nutno podle článku 1 odstavec 2 této Dohody pohlížet jako na vlastní společnost a na které má investor druhé smluvní strany podíl, použijí se ustanovení odstavce 1 tak, aby přiměřené odškodnění investora bylo zajištěno.

(4) Investor má právo nechat prověřit oprávněnost vyvlastnění příslušnými orgány smluvní strany, která provedla vyvlastnění.

(5) Investor má právo nechat prověřit výši odškodnění a způsob jeho zaplacení buď příslušnými orgány smluvní strany, která provedla vyvlastnění, nebo rozhodčím soudem podle článku 8 této Dohody.

Článek 5 Převody

(1) Každá smluvní strana zaručuje investorům druhé smluvní strany bez prodlení volný převod platů, které souvisejí s investicí ve volně směnitelné měně, zejména

- a) kapitálu a dodatečných částek k údržbě nebo rozšíření investice, včetně její správy;
- b) výnosů;
- c) splátek půjček;
- d) výnosů v případě úplné nebo částečné likvidace nebo prodeje investice;
- e) odškodnění podle článku 4 odstavce 1 této Dohody.

(2) Převody podle tohoto článku se uskutečňují oficiálním směnným kursem platným na území smluvní strany v den převodu. Bankovní poplatky budou v řádné výši a přiměřené.

Článek 6 Subrogace

(1) Jestliže jedna smluvní strana nebo jí zmocněná instituce poskytne svému investorovi platbu z důvodu záruky na investici umístěné na území druhé smluvní strany, uzná druhá smluvní strana převod všech práv nebo nároků tohoto investora podle zákona nebo na základě právního ujednání na první smluvní stranu. To platí bez ohledu na práva investora první smluvní strany vyplývající z článku 8 a práva první smluvní strany vyplývající z článku 9 této Dohody.

(2) Dále uzná druhá smluvní strana vstup první smluvní strany do všech práv nebo nároků, které je první smluvní strana oprávněna vykonávat ve stejném rozsahu jako její právní předchůdce. Pro převod platů, jež mají být provedeny na základě převedených nároků na uvedenou smluvní stranu, platí přiměřeně článek 4 a 5 této Dohody.

Článek 7 Jiné závazky

(1) Vyplývají-li z právních předpisů jedné smluvní strany nebo z mezinárodněprávních závazků, které platí mezi smluvními stranami kromě této Dohody nebo vzniknou v budoucnosti, všeobecná nebo zvláštní ustanovení, na základě nichž má být poskytnuto investicím investorů jiné smluvní strany výhodnější zacházení než podle této Dohody, používají se tato ustanovení do té míry, do které jsou vůči stávající Dohodě výhodnější.

(2) Investoři jedné smluvní strany mohou uzavřít s druhou smluvní stranou zvláštní smlouvy, avšak jejich ustanovení nesmějí být v rozporu s touto Dohodou. Investice založené podle těchto smluv se budou řídit jejich ustanoveními, jakož i ustanoveními této Dohody.

Článek 8 Řešení sporů z investic

(1) Vzniknou-li mezi jednou smluvní stranou a investorem druhé smluvní strany spory týkající se investice o výši nebo způsobu zaplacení odškodnění podle článku 4 nebo povinnosti převodu podle článku 5 této Dohody, budou vyřešeny, pokud možno, mezi stranami ve sporu přátelsky.

(2) Nemůže-li být spor podle odstavce 1 vyřešen ve lhůtě šesti měsíců od písemného oznámení týkajícího se dostatečně určených nároků, bude spor rozhodnut, není-li dohodnuto jinak, na návrh smluvní strany nebo investora druhé smluvní strany v rozhodčím řízení podle rozhodčích pravidel UNCITRAL ve znění platném pro obě smluvní strany v době podání návrhu na rozhodčí řízení.

(3) Rozhodnutí rozhodčího soudu je konečné a závazné; každá smluvní strana zajistí uznání a provedení rozhodčího nálezu v souladu se svým právním řádem.

(4) Smluvní strana, která je stranou ve sporu, neuplatní v žádném stadiu smířčího nebo rozhodčího řízení nebo při výkonu rozhodčího výroku námitku, že investor, který je druhou stranou ve sporu, obdržel za některé nebo všechny své ztráty odškodnění na základě záruky.

Článek 9

Spory mezi smluvními stranami

(1) Spory mezi smluvními stranami o výklad nebo použití Dohody mají být, pokud možno, odstraněny v rámci přátelských jednání.

(2) Nemohou-li být spory podle odstavce 1 odstraněny během šesti měsíců, budou předloženy na žádost jedné ze smluvních stran k posouzení rozhodčímu soudu.

(3) Rozhodčí soud bude zřízen případ od případu. Každá smluvní strana určí jednoho rozhodce a tyto dva rozhodci se dohodnou na třetí osobě, jež bude působit jako předseda. Rozhodci mají být určeni do tří měsíců a předseda do dalších dvou měsíců poté, co jedna smluvní strana oznámila druhé smluvní straně, že hodlá předložit spor rozhodčímu soudu.

(4) Nebudou-li lhůty uvedené v odstavci 3 dodrženy a není-li jiné dohody, může každá smluvní strana požádat předsedu Mezinárodního soudního dvora, aby provedl potřebná jmenování. Je-li předseda Mezinárodního soudního dvora státním občanem jedné ze smluvních stran nebo má-li jinou překážku, může být požádán zástupce předsedy a v případě, že by ani on nemohl, služebně nejstarší člen Mezinárodního soudního dvora, aby za stejných podmínek provedl jmenování.

Za Českou a Slovenskou Federativní Republiku:
Václav **Klaus** v. r.

(5) Rozhodčí soud sám určuje procesní pravidla.

(6) Rozhodčí soud rozhoduje na základě této Dohody a všeobecně uznávaných pravidel mezinárodního práva. Rozhoduje většinou hlasů; rozhodnutí je konečné a závazné.

(7) Každá smluvní strana nese výlohy svého rozhodce a svého zastoupení v rozhodčím řízení. Výlohy předsedy a ostatní výlohy nesou obě strany stejným dílem. Soud však může ve svém výroku rozhodnout o nákladech jinak.

Článek 10

Použití Dohody

Tato Dohoda platí pro investice, které investoři jedné smluvní strany zřídili v souladu s právními předpisy druhé smluvní strany na jejím území po 1. 1. 1950, nebo které budou zřízeny později.

Článek 11

Vstup v platnost a trvání

(1) Tato Dohoda podléhá ratifikaci a vstupuje v platnost prvního dne třetího měsíce, který následuje po měsíci, v němž byly vyměněny ratifikační listiny.

(2) Dohoda zůstává v platnosti 10 let; po uplynutí této doby bude prodloužena na neurčitou dobu a může být písemně diplomatickou cestou vypovězena kteroukoli smluvní stranou, při dodržení výpovědní lhůty 12 měsíců.

(3) Na investice, které byly uskutečněny před ukončením platnosti této Dohody, se vztahují články 1 až 10 této Dohody ještě 10 let po skončení její platnosti.

Dáno ve Vídni dne 15. října 1990 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a německém, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za Rakouskou republiku:
Ferdinand **Lacina** v. r.

OPATŘENÍ
FEDERÁLNÍCH ORGÁNŮ A ORGÁNŮ REPUBLIK

USNESENÍ

České národní rady

ze dne 8. října 1991

k návrhu na schválení zákonného opatření předsednictva České národní rady č. 367/1991 Sb., kterým se mění zákon č. 100/1970 Sb., o služebním poměru příslušníků Sboru národní bezpečnosti

Česká národní rada se usnesla takto:

Česká národní rada schvaluje podle čl. 121 odst. 4 ústavního zákona č. 143/1968 Sb., o československé federaci, zákonné opatření předsednictva České národní rady č. 367/1991 Sb., kterým se mění zákon č. 100/1970 Sb., o služebním poměru příslušníků Sboru národní bezpečnosti.

Burešová v. r.

Oznámení

SEVT Praha oznamuje svým odběratelům, že z důvodů restituce zrušil odbytové a distribuční středisko v Praze 4 - Nuslích, Svatoslavova 7. Veškerý sortiment této provozovny - doobjednávky Sbírky zákonů a věstníků ústředních orgánů, účetní statistické výkazy, publikace a brožury vyřizuje nyní odbytové a distribuční středisko SEVT, Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, tel. (02) 53 38 41-9, fax (02) 53 10 14, telex 123518 SEVT C.

Vydavatel: Federální ministerstvo vnitra - **Redakce:** Nad štolou 3, poštovní schránka 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon (02) 37 69 71 a 37 88 77, telefax (02) 37 88 77 - **Administrace:** SEVT, s. p., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon (02) 53 38 41-9, telefax (02) 53 10 14, 53 00 26, telex 123518 - Vychází podle potřeby - **Roční zálohované předplatné činí 480,- Kčs** a je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku - **Účet pro předplatné:** Komerční banka Praha 1, účet č. 19-706-011- Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313348 BE 55 - **Tisk:** Tiskárna federálního ministerstva vnitra - Dohlédací pošta Praha 07.

Distribuce předplatitelům: SEVT, s. p., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41-9, telefax 531014, 530026, telex 123518 - Požadavky na zrušení odběru a změnu počtu výtisků pro nadcházející ročník je třeba uplatnit do 15. 11. kalendářního roku. Změny adres se provádějí do 15 dnů. V písemném styku vždy uvádějte číslo vyúčtování - Požadavky na nové předplatné budou vyřízeny do 15 dnů a dodávky budou zahájeny od nejbližší částky po tomto datu - Reklamacie je třeba uplatnit písemně do 15 dnů od data rozeslání. - Jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v odbytovém středisku SEVT, Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41-9, za hotové v prodejnách SEVT: Praha 2, Bruselská 2, telefon (02) 25 84 93 - Brno, Česká 14, telefon (05) 265 72 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, telefon (017) 268 95, v prodejnách knihkupectví: Olomouc, nám. Míru 5 - Ostrava, Výškovická ul., obchodní pavilóny - Ostrava, Holarova 14 - Nový Jičín, 28. října 10 - Plzeň, Admina, spol. s r. o., Škroupova 18.